

Opole, 2024.11.14

NRU.8361.462.2024

DECYZJA Nr 143 / 2024

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy K [REDAKTOWANO] N [REDAKTOWANO] prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą K [REDAKTOWANO] N [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] ul. [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO], NIP: [REDAKTOWANO], REGON: [REDAKTOWANO], karę pieniężną w wysokości 300 zł (słownie złotych: **trzysta 00/100**) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

UZASADNIENIE

W dniu 05.08.2024 r. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej *Opolskim WIIH*, zawiadomił przedsiębiorcę K [REDAKTOWANO] N [REDAKTOWANO] prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą K [REDAKTOWANO] N [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO], ul. [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO], zwanego dalej *Stroną*, o zamiarze wszczęcia kontroli m.in. w zakresie prawidłowości i rzetelności przekazywania informacji o cenach towarów i usług.

W dniach 21 i 27.08. oraz 10.09.2024 r. na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr NRU.462.2024 z dnia 16.08.2024 r., inspektorzy reprezentujący *Opolskiego WIIH*, przeprowadzili kontrolę w Restauracji [REDAKTOWANO] zlokalizowanej przy ul. [REDAKTOWANO] w [REDAKTOWANO], w której *Strona* prowadzi działalność gospodarczą.

Zgodnie z przedmiotowym zakresem kontroli inspektorzy ocenili przestrzeganie przez *Stronę* przepisów dotyczących m.in. prawidłowości uwidaczniania cen w oparciu o następujące akty prawne:

- ustawę z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U z 2023 r. poz. 168), zwaną dalej *ustawą o informowaniu o cenach*;
- rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), zwane dalej *rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*.

Kontrolą w tym zakresie inspektorzy objęli całość potraw i napojów wyszczególnionych w kartach menu tj. 146 pozycji, kwestionując 23 z nich z uwagi na:

- brak ilości potrawy lub napoju, do których odnosi się cena – co dotyczy 13 pozycji, tj.:

Pizza: 1. Dodatkowy sos w cenie 3 zł, **Piwo:** 2. Sok do piwa w cenie 1 zł, **Drinki:** 3. Aperol w cenie 24 zł, 4. Malibu w cenie 24 zł, 5. Mohito w cenie 24 zł, 6. Sex on the beach w cenie 24 zł, 7. Blue lagoon w cenie 24 zł, 8. Kolorowe shoty 4 kieliszki w cenie 20 zł, **Napoje ciepłe:** 9. Kawa czarna w cenie 6 zł, 10. Kawa biała w cenie 7 zł, 11. Kawa parzona w cenie 5 zł, 12. Herbata w cenie 5 zł, 13. Herbata zimowa w cenie 12 zł.

- brak podania jednostki miary- co dotyczy 10 pozycji, tj.:

Napoje zimne: 1. Pepsi 0,2 w cenie 7 zł, 2. Pepsi 0,5 w cenie 9 zł, 3. Mirinda 0,5 w cenie 9 zł, 4. Lipton 0,5 w cenie 9 zł, 5. 7 up 0,5 w cenie 9 zł, 6. Sok (jabłkowy, porzeczkowy) 0,33 w cenie 6 zł, 7. Woda gazowana 0,5 w cenie 5 zł, 8. Woda niegazowana 0,5 w cenie 5 zł, 9. Rockstar 0,5 w cenie 8 zł, 10. Lemoniada 0,33 w cenie 8 zł.

Wskazane nieprawidłowości zostały udokumentowane w protokole kontroli (nr akt NRU.8361.462.2024) oraz w Załączniku Nr 1 do protokołu kontroli – „Zestawienie potraw i napojów sprawdzonych w zakresie uwidaczniania cen oraz ilości do których odnosi się cena w Restauracji [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE], ul. [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], stan na dzień 21.08.2024 r.”.

Ujawnione w toku kontroli nieprawidłowości stanowią naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

K[REDAKTOWANE] N[REDAKTOWANE] w toku kontroli podjął dobrowolne działania zmierzające do usunięcia nieprawidłowości i uzupełnił brakujące informacje w kartach menu doprowadzając do stanu zgodnego z prawem. W związku z powyższym odstąpiono od wydania decyzji z art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 312).

W oparciu o zebrany w toku kontroli materiał dowodowy *Opolski WIIH* uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia *Stronie* kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Pismem z dnia 16.10.2024 r., *Opolski WIIH* zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego oraz poinformował, iż na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572), dalej *Kpa*, *Stronie* przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. *Opolski WIIH* w przedmiotowym zawiadomieniu wezwał *Stronę* do przedstawienia informacji dotyczącej wielkości obrotów i przychodu osiągniętych w roku 2023, informując jednocześnie, iż w przypadku niedostarczenia ww. dokumentów przesłankę wielkości obrotów i przychodu oceni na podstawie dokumentów finansowych pozyskanych od organu podatkowego.

W dniu 25.10.2024 r. do tut. Inspektoratu wypłynęła informacja od *Strona* dotycząca osiągniętego przychodu za rok 2023 (PIT-36, PIT/B). Niezależnie od powyższego ww. informację *Opolski WIIH* uzyskał również od Naczelnika Urzędu Skarbowego w [REDACTED].

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Strona prowadząc działalność gospodarczą w Restauracji [REDACTED] przy ul. [REDACTED] w [REDACTED] nie dopełniła obowiązku uwidocznienia w kartach menu ilości potraw i napojów, do których odnosi się cena przy 13 pozycjach oraz nie uwidoczniała jednostek miary 10 napojów na 146 skontrolowanych.

Art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* stanowi, że w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Cena to wartość wyrażona w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę, o czym stanowi art. 3 ust. 1 pkt 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

W myśl § 9 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*, przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa uwidacznia ceny oferowanych potraw, wyrobów, noclegów, wyżywienia i innych oferowanych usług w cenniku. Cennik ten zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą jest on sprzedawany, oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do których się odnosi, o czym stanowi § 9 ust. 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

W myśl art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, jeżeli przedsiębiorca w miejscu sprzedaży detalicznej nie uwidacznia ceny lub ceny jednostkowej towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, a tym samym nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Biorąc pod uwagę wyżej przedstawione ustalenia faktyczne i prawne *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* nie wykonała obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w związku z § 9 ust. 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*, co stanowi podstawę do nałożenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej *Opolski WIIH* uwzględnił przesłanki ujęte w art. 6 ust. 3 *ustawy o informowaniu o cenach*, tj. stopień naruszenia obowiązków w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody, wcześniejsze

naruszenia oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, a także wielkość jego obrotów i przychodu, a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Oceniając stopień **naruszenia obowiązków** *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* jest odpowiedzialna za nieuwidocznienie w kartach menu ilości potraw i napojów, do których odnosi się cena przy 13 pozycjach oraz nieuwidocznienie jednostki miary przy 10 pozycjach na 146 objętych kontrolą.

Oceniając charakter, wagę i skalę naruszenia *Opolski WIIH* uwzględnił stan faktyczny udokumentowany w aktach sprawy, zważył ilość stwierdzonych naruszeń oraz sposób niedopełnienia przez *Stronę* obowiązków wynikających z przepisów *ustawy o informowaniu o cenach*.

Z punktu widzenia konsumenta cena jest podstawową informacją o towarze, która determinuje podjęcie decyzji o zakupie. Zgodnie z § 9 ust. 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* w cenniku oprócz cen i nazw oferowanych potraw i wyrobów zamieszcza się również określenie ich ilości. Uwidocznienie w kartach menu ilości potraw i napojów, do których odnoszą się ceny daje konsumentom informację o stosunku ceny do ilości towaru, który otrzyma. Brak informacji o ilości potrawy lub wyrobu utrudnia konsumentowi podjęcie świadomej decyzji oraz oszacowania czy stosunek ilości potrawy do podanej ceny jest dla niego opłacalny i rozsądny. Z drugiej strony nieinformowanie konsumenta o ilości serwowanych wyrobów może skutkować tym, że konsument za każdym razem otrzyma tę samą potrawę w różnej ilości lub napój o różnej objętości, za tę samą cenę. Konsument przed dokonaniem zakupu powinien dysponować możliwie pełną informacją o towarze. W przypadku usług gastronomicznych konsument powinien dysponować informacją, która umożliwi mu identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, które zostaną mu zaserwowane w podanej cenie. Informacje te są niezbędne, aby konsument mógł dokonać świadomego wyboru przy podejmowaniu decyzji o zakupie.

Skali i wagi naruszenia nie można uznać za znikomą, ponieważ naruszenie stwierdzono w odniesieniu do ok. 16% pozycji wyszczególnionych w kartach menu, na skutek czego konsumenci zostali pozbawieni istotnych informacji wymaganych przepisami prawa przy prowadzeniu działalności gastronomicznej.

Kolejnym czynnikiem wpływającym na wymiar kary, jest **dotychczasowa działalność**

przedsiębiorcy w tym podjętych przez niego działań w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejszych naruszeń obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 *ustawy o informowaniu o cenach* oraz uzyskanych korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniem tych obowiązków. Przesłanka ta znajduje swoje odniesienie do oceny podmiotu gospodarczego funkcjonującego na rynku w okresie poprzedzającym kontrolę.

Opolski WIIH stwierdził, iż jest to pierwsze naruszenie przez *Stronę* przepisów z zakresu *ustawy o informowaniu o cenach* (uwzględniono okres ostatnich 12 miesięcy). Organ zważył również, iż *Strona* w toku kontroli podjęła natychmiastowe dobrowolne działania naprawcze i uwidoczniała brakujące informacje w kartach menu. Należy jednak zauważyć, że *Strona* została zawiadomiona o zamiarze przeprowadzenia kontroli i o jej zakresie przedmiotowym. *Strona* odebrała zawiadomienie w dniu 05.08.2024 r., natomiast kontrola rozpoczęła się 21.08.2024 r., zatem *Strona* miała wystarczająco dużo czasu, by przygotować się do kontroli i wyeliminować ewentualne nieprawidłowości.

Wielkość obrotów i przychodu stanowi przesłankę określającą pozycję przedsiębiorcy na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej zastosowanej sankcji. *Opolski WIIH* przy ustaleniu wysokości kary uwzględnił informację o wielkości przychodu *Strony* za 2023 r., którą otrzymał w dniu 25.10.2024 r.

Oceniając przesłankę dot. sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych *Opolski WIIH* uznał, że nie znajduje ona zastosowania, ponieważ w przedmiotowej sprawie kontrola nie była przeprowadzona w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Podkreślenia wymaga fakt, że kara pieniężna powinna być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to znaczy właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych, a w kartach menu dostępne były informacje o ilości serwowanych wyrobów. Sankcja nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, która powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wszystkie te cele powinny być łącznie uwzględnione.

W toku postępowania administracyjnego *Opolski WIIH* ocenił również przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 i pkt 2 *Kpa*. Zgodnie z ww. przepisem organ administracji publicznej odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, przy wystąpieniu jednej z przesłanek:

1. waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
2. za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Należy podkreślić, że w przypadku pierwszej przesłanki obydwie warunki powinny być spełnione kumulatywnie, czyli jedynie znikoma waga naruszenia wraz z zaprzestaniem działań niezgodnych z prawem może być podstawą do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zaistnienie jednego z powyższych warunków jest niewystarczające.

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy *Opolski WIIH* uznał, iż nie ma podstaw, aby stwierdzone nieprawidłowości uznać za znikome naruszenie prawa, ponieważ w miejscu sprzedaży stwierdzono brak uwidocznionych ilości potraw lub wyrobów, do których odnosi się cena przy 13 pozycjach oraz niewidocznienie jednostki miary przy 10 pozycjach na 146 poddanych kontroli. Zatem wagi naruszenia nie sposób uznać za znikomą, ponieważ konsumenci zostali pozbawieni rzetelnych informacji dotyczących oferowanych towarów. Dlatego też mimo podjęcia przez *Stronę* działań dobrowolnych i uwidocznienia gramatur oraz jednostki miary w kartach menu w czasie trwania kontroli zgodnie z obowiązującymi przepisami, organ nie znalazł podstaw aby odstąpić od ukarania, ponieważ w sprawie nie zaistniało kumulatywne spełnienie przesłanek umocowujących do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej.

W przedmiotowej sprawie brak jest ponadto podstaw do zastosowania art. 189f §1 pkt 2 *Kpa*. *Opolski WIIH* stwierdził, że na *Stronę* nie była uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie lub aby *Strona* została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełniła cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Podkreślenia wymaga fakt, że naruszenia dotyczące uwidaczniania cen kwalifikowane są jako czyny o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone są karą pieniężną określoną w art. 6 *ustawy o informowaniu o cenach*. Postępowania w tym zakresie mogą być prowadzone wyłącznie przez organy Inspekcji Handlowej, zaś z uwagi na właściwość terytorialną w stosunku do *Strony* mogły być one prowadzone jedynie przez *Opolskiego WIIH*. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym *Opolskiemu WIIH* nałożyć kary pieniężnej za to samo naruszenie, co oznacza, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 *Kpa* nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Brak jest także podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 *Kpa*, w myśl którego w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do

przedstawienia dowodów potwierdzających:

1. usunięcie naruszenia prawa lub
2. powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

W ocenie tutejszego organu odstąpienie od nałożenia kary na tej podstawie byłoby niecelowe, ponieważ okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości. Oczywiście jest istnienie przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej, gdyż *Strona* nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu cenach*, bowiem dla ok. 16% skontrolowanych wyrobów nie uwidoczniała jednostek miar oraz ilości potrawy lub napoju, do których odnosi się cena. Podkreślić dodatkowo należy, iż cena identyfikująca dany wyrób wraz z podaniem jej gramatury winna być uwidoczniona przez przedsiębiorcę w momencie oferowania danego produktu lub usługi, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o zakupie. Wobec powyższego charakter naruszeń, jakich dopuściła się *Strona*, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa, a w konsekwencji brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 *Kpa*.

Biorąc pod uwagę powyższe, zgodnie z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Po ocenie opisanych wyżej przesłanek *Opolski WIIH* postanowił wymierzyć *Stronie* karę pieniężną w wysokości 300 zł. Uwzględniając poziom szkody grożącej potencjalnym nabywcom, zakres naruszenia oraz podjęcie przez *Stronę* działań naprawczych w toku kontroli *Opolski WIIH* uznał, iż kara pieniężna w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach, jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a także spełni swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i 3 *ustawy o informowaniu o cenach* karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca uiszcza na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer **39 1010 1401 0013 4222 3100 0000** NBP Oddział Okręgowy Opole w terminie **7 dni** od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Aneta Rebczewska

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) od decyzji przysługuje *Stronie* odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, ul. Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Mickiewicza 1, 45-367 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
3. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
4. W myśl art.127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez Stronę decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a Stronie nie przysługuje prawo do wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
5. Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.).
6. Kara pieniężna niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. K [redacted] N [redacted] [redacted]
[redacted]
2. Wydział BA
3. aa

KG/SK